

Spørgsmaalet om Værditold. Han gjorde op, at der dog var noget mere Værditold i dette Forslag end i det Toldforlig, der blev vedtaget i 1897, men det er kun meget lidt mere. Den Gang var der Værditold for 526,000 Kr., nu er der for 737,000 Kr. Denne Forøgelse paa omtrent 200,000 Kr., denne Draabe i det store Toldhav er altsaa Resultatet af, at Venstrereformpartiet, det daværende Flertal i denne Sal, nu har faaet Regeringsmagten. Det er altsaa hele Fremskridtet. De Herrer af Flertallet maa, naar de i Sommer skulle ud og rose dette smukke Toldforlig, tage et Nummer ud af deres Lirekasse, om jeg maa bruge det Udtryk, et Nummer, som gik lystigt sidste Sommer. Det var Nummeret om, hvor stor en Værditold der nu var skabt efter Folketingets Forslag i Fjor. Jeg har paa Møde efter Møde hørt den Tale fra Regeringspartiet, at man havde indført Værditold for henved et Par Mill. Kr. paa Tobak og for 4 Mill. Kr. paa Spiritus, det var Værditold for 6 Mill. Kr., og det stillede man op mod os. Vi svarede simpelt hen, at en Værditold ikke forekom os saa overmaade attraaværdig, naar det var som ny Told. Naar man forøgede Tolden og saa indførte Værditold, vilde vi nemlig helst være fri for den, fri for hele Toldforøgelsen. Det, der nu sker, er, at Toldforøgelsen faa vi, men Værditolden, der skulde mildne Forøgelsen noget, gaa vi Glip af. Der er ingen Værditold paa Spiritusbeskatningen, ingen Værditold ved Tobakstoldens Fordobling. Det vil med andre Ord sige, at den billige Cigar og Havaneseren, Husmandens Tobak til hans Pipe og den allerfineste Tobak beskattes i lige Grad. Al den Tale, de Herrer af Flertallet have ført sidste Sommer og saa mange Gange tidligere, maa de nu sluge, iden faa de ikke mere Brug for efter dette Toldforlig.

Jeg ved jo, at det ikke vil blive taget mig vel op, hvis jeg paa dette sene Stadium begynder paa en mere teoretisk Toldudvikling eller kommer alt for meget ind paa Enkelthederne. Jeg skal da ogsaa nøjes med at henvise til de udmærkede Ord om Værditoldens praktiske Mulighed og demokratiske Nødvendighed, som den ærede Ordfører, der i Dag taler for Flertallet, udtalte for kun 1½ Aar siden mod den Finansminister, hvis Minde han talte saa smukt om i Dag, og hvis Arbejde for Toldsagen han fremhævede saa stærkt. Det var en af de Bebrejdelser, vi rettede mod afdøde Vilhelm Lassens Toldlovsforslag fra Efteraaret 1906, at paa et væsentligt

Punkt gik det mod Demokratiets gamle Krav om Værditold. Den Gang, for kun 1½ Aar siden, stod det ærede Medlem fra Æbeltoft til venstre for den daværende Finansminister og kritiserede hans Toldlovsforslag, fordi det ikke gennemførte Værditold i nogen synderlig Udstrækning. Hans Tale findes i Tidenden for 6. November 1906 — jeg skal ikke være onskabsfuld og heller ikke trætte Tinget med at oplæse større Stykker deraf, De kunne selv se efter. Og hvert Ord, det ærede Medlem den Gang udtalte mod den daværende Finansminister, vender sig nu mod det Forslag, han her selv staaer som Ordfører for. Det er noget, de Herrer have hævdet Gang paa Gang, at det at beskatte efter Vægt og ikke efter Værdi, at beskatte Arbejdsmandens grove, tunge Frakke som Rigmandens fine, lette Klædning var udemokratisk. Men i det Toldlovsforslag, her foreligger, og hvorefter vore Forbrugsafgifter ville være oppe paa 50 Mill. Kr. og fremdeles ville stige, er der dog kun Værditold for 737,000 Kr., altsaa ikke for 1 Mill. Kr. af de 50 Mill. Kr. Det er det moderate, det er det ringe Resultat, der er blevet Frugten af en Menneskealders Toldagitation fra de Herrer Side.

Men, som sagt, efter den Politik, der har været ført, og navnlig efter, at de Herrer i den sidste Samling ere gaaede paa Forlig om selve Hjertesagen, Kærnespørgsmaalet: Valgretten, kunde man ikke vente andet, end hvad her er sket. Naar man ikke blot ser paa Politikken alene, men paa det, der ligger bag ved Politikken, Klasseinteresser, det økonomiske, som er det til Grund liggende, er det interessant at se, hvordan det er gaaet den Klasse, som gennem mange Aar var med til at bære det politiske Fremskridt frem, og hvis politiske Udtryk Venstre skulde være, nemlig Gaardmandsstanden. Jeg ved ikke, om alle i Gaardmandsstanden ville føle sig tilfredse med det, der her sker. Det kan være, at de Herrer ville faa adskillige Overtaskelser, naar de nu komme ud til deres Vælgere med Valgretsforliget, med dette Toldforlig, med de andre Forlig, der ere under Forberedelse. Men hvis Gaardmandsstanden fremdeles vil føle sig politisk repræsenteret af det nuværende regerende Venstre, er det interessant at se, hvordan denne Klasse nu efterhaanden forsoner sig med alle sine gamle Modstandere. Ved Valgretsforliget have de forsonet sig med Godsejerne, som fik den privilegerede Valgret fastslaaet. Ved dette Toldforlig med Bourgeoisiet, med de In-